

de, hvor der i medfør af andre bestemmelser er adgang til bræmmerne. Det vil typisk være tilfældet, hvor bræmmen er en del af et større udyrket areal, hvortil der er offentlig adgang. Ordet »arealer« omfatter ikke veje, hvilket betyder, at der ikke bliver adgang til bræmmen, blot fordi en vej, der er offentligt tilgængelig, krydser bræmmen.

ad § 56 a

Reglen giver miljøministeren mulighed for ved fastsættelse af regler i bekendtgørelsesform at bestemme, i hvilket omfang det åbne land skal åbnes for færdsel til fods og på cykel. Reglerne vil blive udarbejdet efter drøftelse med de berørte parter, og det tilsigtes, at de kan træde i kraft samtidig med loven.

Det er hovedmålsætningen, at reglerne, som er direkte regulerende over for borgernes adfærd, fremstår så klart og entydigt som overhovedet muligt.

Ved reglernes udformning skal det bl.a. afklares, i hvor stort et omfang der skal indføres generelle begrænsninger i adgangsreglerne, for eksempel hvor markveje ender blindt, ved gårdspladser, ved beboelser og driftsbygninger samt i tilfælde, hvor udøvelse af færdselsretten kan virke særligt belastende. Det skal ved reglernes udarbejdelse lægges til grund, at der som minimum sikres ejeren en mulighed for afskiltning at lukke blinde adgangsveje i en afstand af 150 meter fra gårdsplads og beboelses- og/eller driftsbygninger. Der skal endvidere sikres ejeren en ret til at lukke veje og stier ved haver og parker, der hører til en beboelses- eller driftsbygning.

I reglerne vil det blive fastsat

- at færdselsretten ikke vil omfatte veje og stier i haver, parker og lignende, der hører til en beboelsesbygning,
- at adgang sker på eget ansvar,
- at hunde skal føres i snor,
- at ejeren kan forbyde adgang på dage, hvor der holdes jagt, eller i områder, hvor der foregår intensivt landbrugsarbejde, f.eks. høstarbejde og sprøjtning,
- at der til privatejede veje og stier kun er adgang fra kl. 7 til solnedgang.

I lighed med de øvrige adgangsregler i §§ 54-56 begrænser den foreslåede bestemmelse anvendelsesområdet for mark- og vejfredslovens § 17. Den har ikke nogen selvstændig betydning for adgangen til at færdes på offentlige veje. Dette reguleres ved lov om offentlige veje (og færdselsloven), jf. *stk. 3*.

Derimod indebærer den en udvidet adgang til færdsel, men ikke ophold på private enmandsejede veje og stier og private fællesveje og -stier i det åbne land.

Privatvejsloven forudsætter, at de vejberettigede brugere af private fællesveje og -stier holder disse i en efter færdselens art og omfang god og forsvarlig stand. Der kan ikke blot som følge af forslaget om at åbne disse veje og stier for offentligheden stilles yderligere krav til vedligeholdelsen. Hvis vejmyndigheden ønsker at stille sådanne krav, må den benytte privatvejslovens muligheder for evt. at overtage vejene og stierne som offentlige.

Den foreslåede bestemmelse begrænser ikke den bestående mulighed for at nedlægge private veje og stier på privat initiativ, dvs. uden vejmyndighedens tilladelse, hvis de vejberettigede kan blive enige herom. Den medfører heller ikke ændringer i de særlige regler efter udstykningslovgivningen om at slette og forandre private fællesveje på matrikelkortet.

Reglen i § 56 a vedrører ikke veje og stier i skove, herunder småskove under 5 ha. For disse gælder alene reglen i § 55. Den omfatter heller ikke et internt vej- og stinet i f.eks. en frugtplantage.

ad § 56 b

I den nuværende naturfredningslovs §§ 54-56 findes der bestemmelser om, at fredningsnævnet/miljøministeren i særlige tilfælde kan gøre undtagelser fra reglerne om offentlighedens adgang. Dispensationsadgangen har altid været administreret temmelig restriktivt. Denne praksis forudsættes med den foreslåede bestemmelse opretholdt for adgang til strande og til offentligt ejede arealer.

Derimod åbner formuleringen op for en mere vidtgående mulighed for at begrænse adgangen eller lukke for adgangen til privatejede skove, udyrkede arealer og veje og stier. Det forudsættes som anført i bemærkningerne til § 55, stk. 5, 3. pkt., at en væsentlig opgave, som de regionale råd (»grønne råd«), der er nævnt i § 64, stk. 2, vil få, bliver at fastlægge en strategi for befolkningens friluftsmuligheder i regionen. På baggrund heraf kan der for amtsrådet være etableret forudsætninger for at tillade lukning af visse arealer, f.eks. hvor behovet skønnes at være ringe. Der kan f.eks. også være tale om at lukke et areal i dyrenes yngletid.

Dispensationen kan gives midlertidigt eller permanent.

ad § 56 c

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

ad § 29

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer stort set til den nuværende naturfredningslovs § 60 a, stk. 1. Den er dog ændret til at omfatte både motordrevne og ikke-mot-